

ادامه از صفحه اول

دولت فرمانده

در شرایط کنونی این روحیه حتی میان برخی از چهره‌های اصولگرا نیز دیده می‌شود. بعید است طغیانی که از دولت اصولگرایان در چند سال گذشته حمایت می‌کردند، هنوز انسجام سابق را داشته باشند. آنان نیز به همان میزان با پس‌زمینه تاریخی خویش نسبت به هم‌کیشانشان بی‌اعتماد شده‌اند. درست است که دولت فرمانده با حداقلی از حامیانش می‌تواند شکل بگیرد، اما برای اجرایی‌کردن خواسته‌هایش به حامیان حداکثری اقتصادی و ایدئولوژیک نیاز دارد. شاید فشار بر دولت روحانی و ازسکه‌انداختن دولتی نه‌چندان از سکه، کار دشواری نباشد و حملات به این دولت زمینه‌ای را مهیا کند تا انگیزه‌ای باشد برای حامیان اقتصادی و اعتقادی دولت فرمانده تا بتوانند با این دولت جدید دست به رفتاری تهازهای زنند؛ دایره‌ای به دور دولت متبوع خود و ایزوله‌کردن طبقات دولت‌ستیز. در ائتلاف‌ها و تضاده‌ها این طبقات‌اند که دولت‌ها از آنان منتفع یا متضرر می‌شوند. شرایط به‌گونه‌ای است که هر دولتی روی کار بیاید، برای صورت‌بندی مجدد قدرت ناگزیر است به حامیان پای کار وابسته باشد؛ حامیانی که از یک دولت مقتدر (فرمانده) حمایت کنند، این حمایت به انگیزه و آمادگی نیاز دارد. پس ناگزیر طبقاتی به سمت دولت فرمانده گرایش خواهند داشت که پس‌زمینه آنان با چنین دولتی مطابقت داشته باشد. انتخابات ۱۴۰۰ دور جدیدی از روی‌کارآمدن دولت‌های بعد از انقلاب است. این انتخابات رقابت میان طبقات دولت‌ستیز و دولت‌پذیر خواهد بود. دولت‌پذیرانی که سال‌هاست در تحقق رؤیای دولتی حداقلی و یک‌دست هستند.

عقاب آسمان‌ها آسمانی شد

یک روز از دفتر فرماندهی با من تماس گرفتند و گفتند هوشنگ را بردند. گفتم کجا؟ گفتند به اسم بیمارستان قلب بارداشت شده است. رفته‌یم بیمارستان گفتند ممنوع‌الملاقات است. با وزیر اطلاعات تماس گرفته شد و هماهنگ کردند رفته‌یم ملاقات. صدیق گفت من در دفتر بودم که یک نفر از حفاظت آمد و گفت شما مشکل قلب دارید- و من را آوردند اینجا. موضوع را پیگیری کردم، ظاهرا با فرار سرهنگ عباس عابدین، رئیس ستاد نیروی هوایی، مرتبط بود که از حوصله این مقال خارج است. در آن ماجرا به صدیق خیلی بی‌حرمتی شد. در نهایت عوامل حفاظت یقین پیدا کردند که صدیق در فرار عباس عابدین مرتکب هیچ قصور و تقصیری نشده است. در سال ۸۹ مرحوم صدیق با من تماس گرفت؛ به‌شدت نگران بود، گفت از شعبه اول بازرسی دادسرای فرودگاه احضارهای با اتهام قاچاق برای من ارسال شده و گفته‌اند اگر مراجعه کنم، بازداشت قطعی است. من از ایشان وکالت گرفتم و در بازرسی حاضر شدم. با اعلام وکالت از موضوع ابریز پرسیدم، بازپرس گفت از کمرک اعلام شده تیمسار سرتیپ هوشنگ صدیق ۱۳ فروند هواییمای فوکر ۱۰۰ و عوارض گمرکی آن که ۸۴۲/۶۴۹/۵۸۲/۲۷۴۳ ریال است، پرداخت نشده است. وقتی موضوع را با جناب صدیق مطرح کردم، نگرانی‌اش برطرف شد و گفت من در این بحران تحریم برای کشور هوایما خردیدام و تحریم‌ها را دور زده‌ام، چون هوایمما به دولت نمی‌فروختند، به نام شرکت هوایممایی جاپهار خریداری شد و تفاهم‌نامه‌ای بین وزارت راه و وزارت اقتصاد تنظیم شده که حقوق و عوارض گمرکی پرداخت نشود. موضوع را با وزیر ووزیر اقتصاد مطرح کردم و به طنز به او گفتم دولت شما بزرگترین محموله قاچاق قرن را که نزدیک سه هزار میلیارد ریال است کشف کرده. وزیر اقتصاد با حسن نیت موضوع را پیگیری کرد و مسئله حل شد و برای جناب صدیق قرار منع تعقیب به‌دلیل جرم‌نبودن عمل صادر شد. پرونده دیگری در شعبه چهارم بازپرسی مجتمع امور اقتصادی تشکیل و جناب سرتیپ هوشنگ صدیق به اتهام اخذ پورسانت در خرید هوایمما بازداشت شد. من به‌محض اطلاع از موضوع با بازپرس تماس گرفتم و اعلام وکالت کردم و موضوع خرید ۱۱ فروند هوایمما MD و ایرباس دو فروند هوایمما ۲۴۷ بود، جناب صدیق از زندان احضار شد و توضیح داد که معامله را برای هوایممایی ملی انجام داده و برای دورزدن تحریم به نام خودش ثبت شد و تمام گرفتاری‌هایی را که به اروپا برایش پیش آمده بود، توضیح داد و با قرار وثیقه آزاد شد و در نهایت کيفرخواست برای جناب صدیق به اتهام تبانی در معاملات دولتی و تحصیل مال نامشروع صادر شد و پرونده به شعبه ۱۰۶۳ مجتمع رسیدگی به جرائم اقتصادی ارجاع داده شد. دادگاه به ریاست قاضی اندیشمند و فاضل دکتر فضلعلی برگزار شد و پس از طی مراحل رسیدگی، حکم برات امیر سرتیپ هوشنگ صدیق صادر شد. عملیات‌هایی مانند بیت‌المقدس بدون پشتیبانی هوایی امکان‌پذیر نبود، ممانعت از سقوط قطعی خروستان در ماه‌های اولیه جنگ عمدتا به‌دلیل حملات گسترده نیروی هوایی به نیروی زرهی عراق بود که در مدیریت همه عملیات‌ها صدیق نقش عمده‌ای داشت. نام صدیق در تاریخ پرافتخار نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی برای همیشه می‌درخشد، اگرچه در طول دوران حیاتش مورد بی‌مهری فراوان قرار گرفت.

بررسی قرارداد ۲۵ساله ایران و چین در گفت‌وگو با رضا زیب، دستیار وزیر خارجه در امور آسیای شرقی

ایران ستیزی پشت سپر چین‌هراسی

این سند نه شرق گرایي است نه ضد غرب گرایي

عکس: سید تاجی، شرق

زینب اسماعیلی سیوری: فعلا کلیاتی درباره سند همکاری ۲۵ساله با چین وجود دارد؛ کلیاتی که آن هم در هاله‌ای از تأیید یا تکذیب به‌سر می‌برد. شاید داشتن قراردادی برای ۲۵ سال در گام اول به اندازه کافی شگفت‌انگیز باشد و وقتی پای کشوری به نام چین در میان باشد، حتما این شگفتی به مخالفت‌هایی گره خواهد خورد. در بی خبری فضای عمومی نسبت به قرارداد همکاری ۲۵ساله بین ایران و چین با رضا زیب، دستیار وزیر خارجه در امور آسیای شرقی، گفت‌وگو کردیم. دیپلماتی که کمتر در منظر رسانه‌ای حضور پیدا می‌کند. ولی در حوزه‌اش حرف‌های و تأثیرگذار است؛ آن‌قدر که در پایان دولت محمود احمدی‌نژاد، عضو تیم مذاکره‌کننده محرمانه با آمریکا به میانجیگری عمان بود. رضا زیب آن زمان در امور آمریکای شمالی مسئولیت داشت. اگرچه تیم آن مذاکره محرمانه در دولت اول حسن روحانی خیلی در عرصه رسانه‌ها حضور نداشتند و به مأموریت‌هایی دور از مرکز فرستاده شدند، اما با تغییر در ساختار وزارت خارجه و جابه‌جایی در صف، مسئولیت‌های مهمی برای آنها تعریف شد. رضا زیب در ساختار جدید به امور آسیای شرقی مشغول شد که چین، ژاپن و کره جنوبی از مهم‌ترین کشورهای این حوزه هستند. در این گفت‌وگو بر محور چین به موضوع قرارداد همکاری ۲۵ساله با این کشور پرداختیم؛ همچنین نقد و بحث بر سر شرق‌گرایی و غرب‌گرایی که این روزها در عرصه رسانه‌ای زیاد می‌شویم. ابتدای گفت‌وگو کبی سندی را که این روزها در فضای مجازی به عنوان ویرایش نهایی سند همکاری با چین دست‌به‌دست می‌شود، به او نشان می‌دهم و می‌پرسم گویا از جایی سند درز کرده است. می‌گوید حتما. تأیید نمی‌کنم. این گفت‌وگو دو بخش دارد که به دلیل کمبود جا، بخش دوم در روز دیگری منتشر می‌شود.

به این نتیجه برسند که باید روابطمان با چین را که قدرت بزرگ اقتصادی است، شدت ببخشم. این نتیجه‌گیری می‌تواند کاملاً واقعی باشد.

شما می‌توانید از بیرون با درون به یک مسئله نگاه کنید. نگاه ما از درون هرگز این‌طور نیست. فکتهای روابط هم در نگاه را تأیید نمی‌کند. واقعیت است که قرار از کلیشه‌های ذهنی سخت است. اینکه می‌گویید سازمان‌ها به این نتیجه رسیدند که امیدیه به غرب نیست، یک کلیشه ذهنی است، کلیشه‌ای که می‌گوید ایران تا زمانی سیاست نگاه به غرب داشته و حالا می‌خواهد به شرق نگاه کند. کارکرد کلیشه‌ها این است که به ذهن انسجام می‌دهند، اما درعین‌حال محدودیت هم درست می‌کنند. این کلیشه‌ها می‌تواند کارکردهای فرضی نیز داشته باشد، اما این کارکردها لزوماً با واقعیت سازگار نیست. کلیشه غرب‌گرایی با ناامیدشدن از غرب و رفتن به شرق را به حجم روابطمان با چین عطف می‌کنم. در دوره‌ای که شما نامش را غرب‌گرایی می‌گذارید، ایران در اوج روابط اقتصادی با چین است و به ۵۰ میلیارد دلار حجم روابط تجاری در یک سال می‌رسد. این چه غرب‌گرایی است که حجم اصلی روابط اقتصادی‌اش با چین است؟

۴ پس پاسخ شما به کسانی که آقای ظریف و وزارت خارجه را در این دوره به غرب‌گرایی متهم می‌کنند چیست؟
چراغ به حجم روابط اقتصادی است؟ این طیف معتقدند ما به ژاپن، کره و چین نفت می‌فروختیم و پولش را خرج واردکردن کالا از غرب می‌کردیم. و دنبال حل مسائلمان با اروپا و آمریکا بودیم. اگرچه این دیدگاه شخصی من نیست. اما در فضای رسانه‌ای کشور در افکار عمومی برنگ است. وزارت خارجه در هفت سال گذشته بیشتر دنبال غرب بوده یا شرق؟

بار دیگر تأکید می‌کنم که من این‌طور به موضوع سؤال شما نگاه نمی‌کنم. ولی می‌پذیرم که چنین کلیشه ذهنی‌ای وجود دارد. برای اینکه بگویم این کلیشه درست نیست، در همین دوره هم قراردادهای نفتی با توتال فرانسه و ویک، دو شرکت بزرگ غربی امضا می‌کنیم. ولی با شرکت‌های نفتی چینی هم قرارداد امضا می‌کنیم. شاید برای شما جالب باشد با شرکت‌های ویتنامی و اندونزیایی هم امضا می‌کنیم. با مالزی هم کار می‌کنیم. آیا می‌شود همه اینها را در کلیشه غرب‌گرایی قرار داد؟ پس اجازه دهید مسئله را در مسیر حرفه‌ای خودش قرار بدهیم. نگاه‌های متفاوتی برای ارزیابی مسائل وجود دارد؛ یکی از این زاویه نگاه می‌کند که یک دولت مستقر فعلی وجود دارد، مثلاً دولت آقای دکتر روحانی و در این دولت یکی دو اتفاق بزرگ مانند برجام و پس‌پارجام افتاده است و تمام. اگر کسی می‌خواهد عمیق‌تر نگاه کند، تقسیم‌بندی کلان می‌کند؛ برای مثال دولت‌های اصولگرا و اصلاح‌طلب. اگر کسی خواست خیلی شفاف و عمیق‌تر نگاه کند، شاید بگوید روابط خارجی ایران را بعد از انقلاب می‌خواهم بررسی کنم. هرکدام یک نوع نگاه است و یک عمق دارد. اما من می‌گویم مبدأ ارزیابی و تحلیل، لزوماً نمی‌تواند اینها باشد؛ البته شاخص‌ها هم می‌تواند قالب‌های فرضی برای تحلیل مسائل هر مقطعی از روابط به ما بدهد. اما در نهایت شما درباره یک واقعیت بزرگ به نام ایران صحبت می‌کنید.

در سیاست خارجی‌که روابط خارجی و روابط اقتصادی خارجی زیرمجموعه‌اش است، اولین و بزرگ‌ترین فکت این است که یک‌سری واقعیت‌ها به صورت ثابت از اینجا شروع می‌شود که شما کشوری به نام ایران دارید که یک‌سری مسائل ثابت در کشور وجودش دارد و از همین جا‌به‌جه مسائل ریشه

دیپلماسی

بررسی قرارداد ۲۵ساله ایران و چین در گفت‌وگو با رضا زیب، دستیار وزیر خارجه در امور آسیای شرقی

طبق آن جلو می‌رویم و اختصاص به یک مسئله خاص ندارد.

۴ به عنوان نماینده افکار عمومی این پرسش را مطرح می‌کنم؛ بخشی از افکار عمومی معتقد است یکی از اصلی‌ترین مسائل ما در کشور، قطع رابطه با آمریکاست. چنین فهمی در وزارت خارجه با افکار عمومی مشترک است؟

ما در این مصاحبه درباره چین صحبت می‌کنیم، من مسئولیتی در رابطه با آمریکا ندارم؛ بنابراین اجازه بدهید وارد مسائل آمریکا نشوم.

۴ بسپارخ. برگردیم به سند توافق همکاری. سند به طور کلی شامل چه چیزی است؟

سند در کلیتش به سه حوزه می‌پردازد:

اول، همکاری‌های جامع دو کشور در امور سیاسی، شامل دوجانبه و منطقه‌ای و بین‌المللی؛ دوم، همکاری‌های دو کشور در حوزه دفاعی و امنیتی، ازجمله مبارزه با تروریسم و افراطی‌گری و نهایتاً به‌طور طبیعی حوزه اقتصادی که در اینجا حوزه بسیار گسترده‌ای دارد، از مسائل انرژی، آی‌تی، تکنولوژی، زیرساخت‌ها و همه اینها پیش‌بینی شده است. تحقق رکی بسیار بزرگی از این سند بر عهده بخش خصوصی است.

۴ جقدر از سند نهایی شده و جقدر از کار پیش رفته است. مذاکره چطور انجام می‌شد؟

ما توافقی اساسی داشتیم که چنین سندی نوشته شود.

۴ به ملاقات دور رئیس‌جمهور؟

بله. کار را آرام شروع کرده و برای خودمان مفهوم‌سازی کردیم. هر سازمان کار خودش را انجام داد بعد کارها تلفیق شد تا رسید به یک سند که تأیید اولیه را گرفت. در شهپور گذشته این سند تسلیم طرف چینی شده. طرف چینی از شهپور تا فروردین ۹۹ بررسی کرد و نظرش را به ما داد. تا اینجا کار یک پیش‌نویس ایرانی و یک پیش‌نویس چینی داریم. حسن کار این است که پیش‌نویس چینی که مؤخر بر پیش‌نویس ایرانی است، درصد بسیار بالایی از پیش‌نویس ایران را پذیرفته است.

۴ چند درصد؟

نمی‌توان درصد دقیق تعیین کرد؛ شاید حدود ۷۵ درصد. بخش خوبی از مسیر را با هم جلو رفته‌ایم، اما هنوز کار تمام نیست. دوباره دیدگاه‌های دوستان چینی را بررسی کرده‌ایم. به نظرانی درباره اصلاحات چینی رسیدیم و نکاتی که خودمان خواستیم، تکمیل کنیم. الان در آن مقطع هستیم.

۴ چه نهادهایی در ایران دخیل هستند؟

همه سازمان‌هایی که می‌توانند در رابطه ایران و چین حضور داشته و ذیع‌نفع باشند، وزارت راه، وزارت نیرو، بهداشت، علوم، مخابرات و بعد از مجوزی که اوایل تیرماه از دولت گرفتیم، آمادگی داریم این سند را به چین بدهیم و آنها هم حق دارند دوباره نظرات‌شان را اعلام کنند. برداشت ما این است که دیدگاه‌های‌مان خیلی نزدیک است و می‌توانیم با کمی بحث کارشناسی، سند را آماده امضا کنیم. البته تضمینی وجود ندارد و باید دید نظر آنها چیست.

۴ پس تاکنون هیچ مذاکرات دوه‌به‌دو باطرف چینی انجام نشده؟

مذاکره وقتی انجام می‌شود که به آخر کار برسیم و نکات محدودی را که باید مستقیم صحبت کنیم، بررسی کنیم. فعلاً مبادله پیش‌نویس است.

۴ احتمالاً راهبرد وزارت خارجه این است که در رسانه‌ها چیزی را مطرح نکند؛ اما ماوردی را که مطرح شده، با شما به اشتراک می‌گذارم که شما تأیید یا تکذیب کنید. اصلی‌ترین مورد مطلبی بود که همان تابستان گذشته پترولیوم اکونومیست منتشر کرد؛ درباره عدد سرمایه‌گذاری ۴۰۰ میلیارددلاری در حوزه نفت و گاز و حمل‌ونقل.

اجازه بدهید همه سوالات از این‌جنس را یک‌جا پاسخ بدهم. هیچ عدد و رقمی، هیچ امتیاز خاصی و هیچ تخفیفی در این سند وجود ندارد. همه چیزهایی را که دراین‌باره گفته شده، در چارچوب مفهوم ضداطلاعات Disinformation طبقه‌بندی می‌کنم که یک مفهوم شناخته‌شده در جنگ روانی است. هدف کسانی که این ضداطلاعات را منتشر می‌کنند، تخریب روابط، یبشگری از امضای سند و ایراد اتهام به دولت و نظام است تا نهایتاً از لایه‌های واکنش ما به این حرف‌ها، اطلاعات موثق راجع به این سند بگیرند؛ بنابراین همه این گفته‌ها را با صراحت رد می‌کنم.

۴ من به عنوان یک ایرانی نگران می‌خواهم بدانم این توافق قرار است برای ما چه کار کند؟

اول باید جایگاه این توافق را در روابط خارجی و بعد در روابط با چین دید. می‌توانیم کشوری باشیم که هر روز سراغ یک کشور و سازمان با شرکت برویم و پیشنهاد همکاری بدهیم تا طرف مقابل هم جزئیات پیشنهاد ما را بررسی کرده و مجوز بگیرد و سراغ ما بیاید. همه این‌ها پروسمه منجر به همکاری با یک شرکت در یک کشور می‌شود که برخوردی روزمره و بی‌ثبات نسبت به روابط خارجی دارد. یک نگاه دیگر به روابط خارجی این است که رابطه بادوام داشته باشیم، به دور از عدم قطعیت‌ها که رابطه یک ریل‌گذاری شده، نقشه راه دارد و همه چیز مشخص است، فقط کافی است در یک حوزه مشخص وارد شوید تا همکاری‌ها به‌سرعت شروع شود؛ چون دیگر مسئله اولیه ندارید. از نظر فنی، وضعیت این‌گونه است. سند همکاری‌های جامع راهبردی قرار است این مسئله را برای ما حل کند که روابط ما با کشور بزرگی که اقتصاد دوم دنیا را دارد، در ریل از قبل تعبیه‌شده قرار می‌گیرد با یک نقشه راه مشخص.

ادامه از صفحه ۸

کوتاه از دیپلماسی

گفت‌وگوی «بری» با سفير آمریکا درباره معافيت از تحریم ایران

● ایسنا: یک رسانه لبنانی اعلام کرد رئیس پارلمان این کشور در دیدار با سفير واشنگتن در بیروت در رابطه با امکان معافیت لبنان از تحریم‌های ضد ایرانی آمریکا بحث و تبادل نظر کرده است. به گزارش ال‌بی‌سی‌آی، برخی منابع آگاه اعلام کردند نیبه بری، رئیس پارلمان لبنان، در دیدار اخیر خود با دورتی شپا، سفير آمریکا در این کشور، درباره امکان دستیابی لبنان به معافیت از تحریم‌های آمریکا علیه ایران مانند معافیت‌هایی که دولت عراق دریافت کرده است، بحث و رایزنی کردند. این منابع اعلام کردند دولت لبنان درخواستی درباره این موضوع مطرح خواهد کرد تا دولت آمریکا آن را بررسی کند.

ادعای «دستیابی ایران» به موبایل وزیر جنگ اسرائیل

● ایسنا: روزنامه هآرتس با ادعای اینکه تلفن همراه وزیر جنگ رژیم صهیونیستی هک شده و ایران به این اطلاعات دست پیدا کرده است، به جوانب این موضوع در میان جریان‌های مختلف اسرائیل و جالش‌های ایجادشده بر اثر آن پرداخت. روزنامه هآرتس نوشت در سه کارزار انتخاباتی پی‌درپی و سرخانه‌ای که بنیامین نتانیاهو، نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی و بنی‌گانتس، رهبر ائتلاف آبی-سفید این رژیم، در آن شرکت کرده‌اند، بحث هک شدن اطلاعات تلفن همراه گانتس و دسترسی ایران به این اطلاعات یکی از دلایل تنش و بدگمانی میان نخست‌وزیر، وزیر جنگ و سران سرویس‌های سری اسرائیل شده است. در ماه مارس سال ۲۰۱۹، آمیت سیگال، خبرنگار کانال ۱۲ اسرائیل، افشا کرد که مدت کوتاهی پیش از آنکه گانتس به‌طور رسمی به عرصه سیاست وارد شود، برای شرکت‌کردن در نشستی با سران سرویس اطلاعاتی شین‌بت احضار شد. ناداو آرگامان، رئیس این سرویس، به گانتس اطلاع داد که تلفن همراه او هک شده و محتوای آن برای ایران در دسترس است. یک دلیل برای اینکه موضوع هک از جانب ایران رو به فراموشی نیست و اهمیت آن کم نشده، این است که وقتی نفتالی بنت در مقام وزیر جنگ اسرائیل بود، مقامات امنیتی این رژیم درباره هک شدن تلفن گانتس از سوی ایران و اهمیت آن به او توضیحاتی داده بودند که بنت از نظردادن دراین‌باره خودداری کرد.

جلسه شورای حقوق بشر سازمان ملل درباره ترور سردار سلیمانی

● ایلنا: اسماعیل بقایی‌هامانه، نماینده جمهوری اسلامی ایران در ژنو که در نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل حضور داشت، در گفت‌وگو با شبکه المیادین گفت: «نشست شورای حقوق بشر درباره ترور شهید قاسم سلیمانی بسیار حائز اهمیت بود». هامانه خاطرنشان کرد: «در نشست شورای حقوق بشر هیچ طرف یا دولتی موافق عملیات ترور سردار سلیمانی نبودند و اروپایی‌ها نیز در موضع حمایت از اقدام تروریستی آمریکا نیستند». سفير ایران در ژنو گفت: «از اصول قانون بین‌المللی این است که اقدامات قضائی باید قبل از انتقال انجام شود، دادگاه‌های بین‌المللی در داخل اجرا شود». بر اساس این گزارش، سفير و نماینده دائم ایران در ژنو پیش از این در نشست شورای حقوق بشر سازمان ملل تأکید کرده بود ترور شهید سلیمانی و هم‌زمانش یک جنایت شدید بین‌المللی است که صلح و امنیت بین‌المللی را به مخاطره انداخت. اسماعیل بقایی‌هامانه که مواضع ایران را در این نشست تشریح می‌کرد، ترور سردار سلیمانی و همراهانش را نتهتای نقض صریح اصول بنیادین حقوق بین‌الملل و منشور سازمان ملل، بلکه تعدی آشکار به مبانی حقوق بشر و اصول مدنیّت دانست که مسئولیت بین‌المللی آمریکا در آن کاملاً محرز است. تعداد زیادی از هیئت‌های دیگر کشورها نیز در این نشست قتل‌های خودسرانه از طریق به‌کارگیری پهپادهای نظامی را مردود دانستند. کشورهای چین، سوریه و ونزوئلا نیز به‌طور صریح اقدام آمریکا در ترور سردار سلیمانی را محکوم کردند. گزارش ان‌پی‌سی کلامار، گزارشگر ویژه سازمان ملل در امور حقوق بشر، به‌عنوان یک مرجع رسمی سازمان ملل در غیرقانونی‌بودن این ترور و مغایرت آن با منشور ملل متحد، ناخرسندی و واکنش شدید واشنگتن را در پی داشته است. سخنگوی وزارت خارجه آمریکا با لحنی عصبانی به گزارش خانم کالامار حمله کرده و جان بوتلن، مشاور سابق امنیت ملی آمریکا، در واکنش به این گزارش بیان کرد که آمریکا از شورای حقوق بشر خارج شده و پاسخ‌گوی سازمان ملل نیست. وزارت دفاع آمریکا نیز با گزارش یادشده مخالفت کرده بود.

اشیای باستانی متعلق به ایران از اتریش بازگردانده می‌شوند

● ایلنا: تعدادی از اشیای باستانی متعلق به ایران که توسط افراد سودجو به‌طور غیرقانونی به خارج از ایران و به کشور اتریش قاچاق شده بود، در یک معاضدت قضائی میان دو کشور و با همکاری اینترپل اتریش و پلیس بین‌الملل ایران روز گذشته طی تشریفات قانونی به نماینده ایران در اتریش تحویل داده شد. در جلسه استرداد اشیای فوق، رئیس اداره آگاهی و رئیس بخش جنایی و سرقت پلیس شهر وین حضور داشتند.